

опасностъ да се крадемъ. Следователно, когато казвамъ, че трѣбва да бждемъ добри, то значи, че трѣбва да се избавимъ отъ злото. Подъ „доброта“ азъ разбирамъ, че всички трѣбва да бждемъ добри, всички трѣбва да бждемъ разумни, за да се избавимъ отъ злото. Злото въ свѣта е единъ факторъ, който седи внѣ отъ насъ. Той е една самоизмама на човѣшкото сърце, той е една самоизмама на човѣшкия умъ. То произтича отъ факта, че човѣкъ иска да стане великъ като Бога, да бжде самостоятеленъ, да може да твори, както Богъ твори. Това е желание не само на човека, то е желание и на духоветъ. Отъ това желание на човѣка е произлѣзло злото. Всички същества, които разбрали живота така, сж влѣзли въ стълкновение съ първичния принципъ на живота. Нѣкой човѣкъ иска да завладе 10—15—100 души. Не, Богъ е оставилъ този прерогативъ само за себе си. Само едно същество може да владѣе други, то е Богъ, а всички останали същества могатъ да владѣятъ само себе си. И всѣкъ същество, което може да владѣе другитѣ, неговата сила се простира само до смъртта му. Онзи човѣкъ, който може да ви хишнотизира, който може да ви владѣе, неговата сила се разсипва следъ смъртта му.

И тъй Христосъ казва на своитѣ ученици: „Блаженни вашитѣ очи, които виждатъ, които познаватъ този законъ на великата свобода“ Да бждемъ свободни, да знаемъ, че въ свѣта трѣбва да познаваме само единъ господарь — това трѣбва да туримъ като мото на бъдащата култура. Човѣкъ, който познава много господари, ще изпадне въ много престжления, затова той трѣбва да слуша са-